

Darmstadt L B

Inc. II/607

Prov. Schligenstadt

Blindstempel auf Einbd.

(Vordersch des Blatts)

-VI Crecelius S.

Augustinus, De dialectica V [8] Z. 22 - VI [9] Z. 5, VI [9] Z. 8 - 19,
ed. B. Darrell Jackson / J. Pinborg, Synthese Historical Library vol.
16 (Dordrecht / Boston 1975) S. 90 - 94

nones. sed res quæ iam proprio nomine res uocantur.
I tractandum. ē. igitur nobis in hac parte dialecticæ
de uerbis. de diabilib. de dictionib. de rebus. In
quib. omnib. cum partim uerba significant. partim
non uerba. nihil. ē. enī de quo non uerbis disputare
necesse sit. Itaq. de his primo disputetur. p. que
de ceteris disputare conceditur. Igitur uerbu qd libet
excepto sono de quo bene disputatur ad facultate
dialecticæ p. nō ad dialecticā disciplinam.

Ut defensiones cicronis. sunt quidem rethoricæ facul
tatis. sed non his docet ipsa rethorica.

omne uerbum p. id qd sonat. quatuor quædā
necessaria uocat in questione. Originē suā. uim
declinationem. ordinationem.

O e origine uerbi
queritur. cum queritur unde ita dicitur. Res illa
mea sententia nimis curiosa. & non nimis necessa
ria. Neq. hoc mihi placuit dicere. qd sic cicroni
quoq. idē uidetur. quāuis quis egeat auctoritate
in re tam perspicua. quod si omnino multū iuu
ret explicare originem uerbi. ineptum esset ag
gredi qd pro se qui profecto infinitum est.

quis enim repperire possit. quicquid dictū fuerit
unde ita dictum sit. Huc accedit. qd ut som
norum interpretatio. ita uerborū origo pro cuiusq.

Aliud ē. omni disputare de dialectica
Aliud uero docere ipsam dialecticā

Quis defendunt contra obiecta p. dū
nem hoc faciunt p. facultate. u. opus est
Et quāuis se defendit. non tam docetur
ipsa rethorica. qd aliud ē. opus eius
ad aliud. ipsa aut in se ipsa continet.

Curiosus nimis ē. qui originē omnium
uerborū requirit. Ostendit inuiles a.
superuacuos. questionē multo. & origi
nibus uerborū. nec ad finem p. nō.

Nullus ex auctoritate Aliquis in re
perspicua. necdum ego cicronis auctoritate
te exeam.

Quia multa sunt nomina. quæ ignorantur
quæ originē eorū perquiramus.

quædam enim

trahit. Sed et transuerso tertius. uide quartam
 inferat. Verbum autem cognominatum. ē. Quid enim
 uerum ait nos loqui oportet. odiosumque sit natura
 ipsa iudicante mendacium. Nec ingenium quartum
 defuit. Nam sunt qui uerbum autem quidem dictum
 putant. sed prima syllaba satis animaduersa sedam
 negligi non oportere. Verbum enim cum dicimus in
 quibus prima eius syllaba uerum significat. sedam
 sonum. Hoc autem uolunt. ē. bōbum. Unde enni
 us. sonum pedū. bombum dixit. Et boose greci
 clamare. Et uirgilius reboant siluæ. Ergo uer
 bum dictum. ē. quasi uere boando. hoc est uerum
 sonando. Quod si ita. ē. prescribit quidē hoc nom.
 ne cum uerbum faciamus memiamur. Sed uerbor.
 ne ipsi qui dicunt ista memiamus. Ergo adte
 iam pertinet iudicare. utrum uerbum auerberando
 an uero solo. an uerum boando dictum putemus.
 apud potius unde sit dictum non curemus. cum quid
 significet intellegamus. Breuitatem hunc locum
 notatum hoc. ē. de origine uerborum uolo paulisper
 accipias. ne ullam partem suscepti operis pretermi
 sisse uideamur. Stoici autem autem quos accero
 in hac re ut accero uiridē. nullum. ē. uerbum
 cuius non certa ratio explicari possit.

Bartholomæus Sybilla
 auctor huius libri